

Liturgia Domowa

**Modlitwy oraz rozmowy
w rodzinach na niedziele
Okresu Adwentu 2020**

Gliwice 2020
Do użytku wewnętrznego

Wprowadzenie do „Liturgii Domowej” na Adwent 2020 r.

Drodzy Rodzice! Drogie Dzieci!

Przed nami kolejny Adwent, dla wielu z nas zupełnie inny niż czasy oczekiwania, które przeżyliśmy do tej pory. Naszym adwentowym przygotowaniem do Świąt Bożego Narodzenia towarzyszą często obawy związane z niepokonaną ciągle pandemią koronawirusa. Powszechnie stosowane środki do jej zwalczania pozostawiły ślady również na życiu wspólnot parafialnych, grup formacyjnych oraz na trudno powiedzieć jak będą wyglądały nadchodzące Świąta Bożego Narodzenia.

W tej sytuacji część naszych adwentowych przygotowań powinna się dokonać w rodzinach, które są przecież „Domowymi Kościołami”. Szczególna rola w tym przygotowaniu przypada rodzicom, którzy ze względu na sakramenty chrztu, bierzmowania oraz małżeństwa są kapłanami domowych ognisk. Wypełnienie przez nich tej funkcji polega na zebraniu domowników na wspólnej modlitwie oraz na animowaniu wymiany doświadczeń związanych z wyznawaną wiarą.

Dlatego przeżyjmy Adwent w naszych rodzinach jako szczególny prezent Pana Boga, troszczmy się o to, co umacnia więzi naszej rodzinnej wspólnoty oraz pomaga nam wzrastać w miłości. Zeszyt z „Liturgią Domową” obejmuje cztery spotkania na kolejne niedziele Adwentu, przy czym jedno spotkanie składa się z trzech części:

- słuchanie Słowa Bożego;
- rozmowa na temat nawiązujący do niedzielnej liturgii;
- modlitwa w gronie rodzinnym.

Wszystkim sięgającym po tę pomoc duszpasterską życzymy błogosławionych owoców czasu adwentowego oczekiwania.

Przygotowanie:

ks. Krystian Piechaczek
Wydział Duszpasterski
Kurii Diecezjalnej w Gliwicach

I. Niedziela Adwentu [B]

Czytania: Iz 63,16b-17. 19b; 64,37; 1 Kor 1,3-9; Mk 13,33-37.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej w niedzielne popołudnie) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się przygotowany wcześniej wieniec adwentowy oraz Pismo Święte. Pierwsze spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego:

- Wyznaczona osoba zapala pierwszą świecę na adwentowym wieńcu i mówi: Światło Chrystusa.
- Wszyscy: Bogu niech będą dzięki.
- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Wyznaczona osoba odczytuje fragment: Mk 13,33-37;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Panie, nasz Boże, pomóż nam gorliwie się przygotować na przyjście Chrystusa, Twojego Syna, aby gdy przyjdzie i zapuka do naszych drzwi, zastał nas czuwających na modlitwie i z radością głoszących Jego chwałę. Przez Chrystusa, Pana naszego.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa domowników na temat Adwentu:

Wprowadzenie:

Słowo Boże dzisiejszej niedzieli zaprasza nas do pięknego przeżycia Adwentu jako oczekiwania na przyjście naszego Pana Jezusa Chrystusa. Oczekiwanie, do którego jesteśmy wezwani, nie ma nic wspólnego z biernością. Przeciwnie, jest tak wiele rzeczy do odkrycia, do wprowadzenia w nasze życie oraz do podzielenia się nimi z innymi ludźmi. Zarówno wierność Pana Boga oraz

dobro, które On nam ciągle wyświadcza, są dla nas zachętą do odnowienia naszych z Nim relacji. Najprostszą drogą do osiągnięcia tego celu może się stać wytrwała modlitwa oraz codzienne stawianie sobie konkretnych dobrych postanowień.

Dzisiejsza Ewangelia mówi nam o potrzebie czuwania. Aby nasze czuwanie mogło nam towarzyszyć przez cały Adwent, warto pomyśleć o konkretnych symbolach i znakach, które w nie pozwolą nam o tym zobowiązaniu zbyt łatwo zapomnieć. Tym znakiem może być np.: świeca adwentowa, wieniec adwentowy lub księga Pisma Świętego wyłożona na widocznym miejscu.

- Dlaczego Adwent nazywamy czasem oczekiwania? Na kogo czekamy w tych dniach? Do czego się przygotowujemy?
- Które przyjście Syna Bożego zapowiada początek dzisiejszej Ewangelii? W jaki sposób mamy to wydarzenie rozpoznać?
- Co to znaczy czuwać? Czy w Piśmie Świętym mamy jakieś przykłady tej cennej postawy?
- Z jakiego powodu Maryja Niepokalana jest dla nas najdoskonalszym wzorem przeżycia tego czasu?
- Czym różni się Okres Adwentu od innych okresów w roku?
- Dlaczego w tym czasie podejmujemy adwentowe postanowienia? Jakie postanowienia chcielibyśmy podjąć w tym roku?

3. Modlitwa na zakończenie:

- Ojciec: Prośmy teraz wspólnie za wstawiennictwem Maryi o błogosławieństwo dla naszej rodziny na nadchodzący czas oraz o łaskę wytrwania w dobrym. Polecajmy również chorych, cierpiących, samotnych i zagubionych.
- Wszyscy: Zdrowaś Maryjo ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen

II. Niedziela Adwentu [B]

Czytania mszalne: Iz 40,1-5. 9-11; 2 P 3,8-14; M 1,1-8.

Kolejne spotkanie przy stole, na którym znajduje się przygotowany wcześniej wieniec adwentowy oraz Pismo Święte, może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego:

- Wyznaczona osoba zapala dwie świece na adwentowym wieńcu i mówi: Światło Chrystusa.
- Wszyscy: Bogu niech będą dzięki.
- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Wyznaczona osoba odczytuje fragment: Mk 13,33-37;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Panie, nasz Boże, przyjmij nasze błagania i udziel nam swojej pomocy w doświadczeniach życia, niech przyjdzie Twojego Syna nas umocni i 'mchowa od grzechu. Przez Chrystusa, Pana naszego.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa:

Wprowadzenie:

Początek Ewangelii według św. Marka kieruje nasze myśli na proroków, którzy poprzedzili Jezusa Chrystusa w Jego misji. Ostatnim z nich jest Jan Chrzciciel, który całe swoje życie poświęcił na przygotowanie ludzi do tego wydarzenia. Jan Chrzciciel wzywał do przemiany życia oraz do uutorowania Bogu drogi do ludzkich serc. Znakiem tej przemiany jest chrzest, którego Jan udzielał na odpuszczenie grzechów.

Zwróćmy uwagę na słowa, która wypowiada Jan Chrzciciel. Jest w nich ogromna prostota i jednocześnie zdecydowanie, dzięki czemu ten wielki prorok trafia do serc tak wielu ludzi. Jego słuchacze

odkrywali w jego słowach działanie samego Boga, który wypełnia w ten sposób kolejny etap zapowiadanego planu zbawienia. Św. Marek napisał, że słowa oraz osobisty przykład Jana Chrzciciela sprawiły, że nad rzekę Jordan przychodzili przedstawiciele różnych warstw społecznych, aby przemienić swoje życie.

- Dlaczego Jan Chrzciciel wybrał sobie pustynię jako miejsce głoszenia nawrócenia, a nie np. Jerozolimę lub inną znaną miejscowość?
- Co oznaczają słowa: „Przygotujcie drogę Panu, prostujcie dla Niego ścieżki”? O jaką drogę i o jakie ścieżki chodzi w tym fragmencie?
- Z czym wiązało się przyjęcie chrztu, którego udzielał Jan Chrzciciel? Czym różni się chrzest, którego udzielał św. Jan Chrzciciel, od chrztu, który przyjął każdy z nas?
- O czym mówi nam styl życia Jana Chrzciciela (jego ubranie, podejście do życia)? Co było dla niego największą wartością?
- Czego możemy się nauczyć od Jana Chrzciciela? Co należy zrobić, aby jego wołanie było skuteczne w naszych czasach?
- Jak wyobrażają sobie udane i szczęśliwe życie współcześni nam ludzie? Jakie są ich oczekiwania i nadzieje?

3. Modlitwa na zakończenie:

- Ojciec: Prośmy teraz wspólnie za wstawiennictwem Maryi o błogosławieństwo na nadchodzący czas oraz o to, byśmy jako odnowieni na duchu przeżyli nadchodzące Święta Bożego Narodzenia. Módlmy się również o ustanie pandemii koronawirusa oraz za lekarzy, pielęgniarki i personel medyczny oraz za tych, którzy w domach pielęgnują chorych.
- Wszyscy domownicy: Zdrowaś Maryjo ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

III. Niedziela Adwentu [B]

Czytania mszalne: Iz 61, 1-2a. 10-11; 1 Tes 5,16-24; J 1,6-8. 19-28.

Kolejne spotkanie przy stole, na którym znajduje się przygotowany wcześniej wieniec adwentowy oraz Pismo Święte, może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego:

- Wyznaczona osoba zapala trzy świece na adwentowym wieńcu i mówi: Światło Chrystusa.
- Wszyscy: Bogu niech będą dzięki.
- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Wyznaczona osoba odczytuje fragment: Mk 13,33-37;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszzechmogący Boże, spraw, abyśmy z wielką czujnością oczekiwali przyjścia Twojego Syna, i wierni pouczeniom naszego Zbawiciela wyszli na Jego spotkanie ze światłem wiary i miłości. Przez Chrystusa, Pana naszego.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa:

Wprowadzenie:

Św. Jana Chrzciciela nie pragnął nigdy, aby ludzie uważali go za oczekiwanego Mesjasza. Jego zadaniem było jedynie złożenie świadectwa o nadchodzącym Zbawicielu. Misję św. Jana Chrzciciela zapowiedział prorok Izajasza: „*Jam głos wołającego na pustyni*”. W osobie św. Jana Chrzciciela odnajdujemy wzór do naśladowania. Jego stałość oraz wierność w wypełnianiu powierzonego mu zadania, staje się dla nas cenną wskazówką na obecny czas.

Dzisiejsza niedziela jest przeżywana jako niedziela „*Gaudete*” co można przetłumaczyć jako „*Radujcie się!*”. Św. Paweł Apostoł zachęca nas dzisiaj do odkrycia źródła tej radości: jest nią dar

zbawienia, który wysłużył dla nas Pan Jezus. Poszukując różnych ulotnych radości tracimy często sporo czasu, a za kilka chwil przeżytych bez trosk i zmartwień jesteśmy gotowi nawet sporo zapłacić. Radość, do której wzywa nas św. Paweł, jest inna, gdyż wyrasta z miłości Boga do ludzi i dlatego nigdy się nie kończy.

- Jak moglibyśmy krótko opisać postawę św. Jana Chrzciciela? Jakim był człowiekiem?
- Na czym polegała misja św. Jana Chrzciciela? O czym miał złożyć świadectwo przed ludźmi?
- Kto w naszych czasach stara się prowadzić dalej misję Jana Chrzciciela? Czy ludzie naszych czasów mają czas i otwarte serce dla słuchania Słowa Bożego?
- Dlaczego dzisiejsza liturgia słowa zachęca nas do radości? Jaki jest jej powód? Kiedy ostatnio ucieszyliśmy się z czegoś dłużej niż pięć minut?
- Co nam odbiera radość? Jaki jest najczęstszy powód popadania w smutek? W jaki sposób dzielimy się radościami z innymi?
- Dlaczego radość ofiarowana nam przez Pana Boga ma nieocenioną wartość? Czego ta radość dotyczy? Jak ją możemy przeżyć w naszych sercach?

3. Modlitwa na zakończenie:

- Ojciec: Prośmy teraz wspólnie za wstawiennictwem Maryi o błogosławieństwo na nadchodzący czas oraz o to, byśmy z żywą wiarą przeżyli nadchodzące Święta Bożego Narodzenia. Prośmy również o to, aby inni ludzie mogli rozpoznać w nas obecność nowo narodzonego Pana.
- Wszyscy domownicy: Zdrowaś Maryjo ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

IV. Niedziela Adwentu [B]

Czytania mszalne: 2 Sm 7,1-5; 8b-16; Rz 16, 25-27; Łk 1,26-38.

Kolejne, czwarte już spotkanie przy stole, na którym znajduje się przygotowany wcześniej wieniec adwentowy oraz Pismo Święte, może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego:

- Wyznaczona osoba zapala cztery świece na adwentowym wieńcu i mówi: Światło Chrystusa.
- Wszyscy: Bogu niech będą dzięki.
- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Wyznaczona osoba odczytuje fragment: Mk 13,33-37;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Ojcze niebieski, za zwiastowaniem anielskim Niepokalana Dziewica przyjęła Twoje odwieczne Słowo i przeniknięta światłem Ducha Świętego stała się świętynią Bożą, prosimy Cię, spraw, abyśmy za Jej przykładem pokornie wypełniali Twoją wolę. Przez Chrystusa, Pana naszego.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa:

Wprowadzenie:

Już tylko kilka dni dzieli nas od przeżycia radości Bożego Narodzenia. Dzisiejsza Ewangelia mówi nam o tym, w jaki sposób Syn Boży stanie się jednym z nas. Dzięki gotowości i wierze Maryi Bóg utoruje Swojemu Synowi drogę do ludzi. Syn Boży stanie się człowiekiem, będzie miał udział w naszym życiu, będzie dorastał w domu prostych ludzi: Maryi i Józefa, którzy stworzą dla Niego rodzinę. W tym dziecku, które Maryja poczęła przez działanie Ducha Świętego, wypełni się wszystko, co Bóg

wypowiedział wcześniej przez swoich proroków. Wypełni się również czas oczekiwania w narodzie izraelskim na Mesjasza, który przyjdzie wybawić ludzi z niewoli grzechu i śmierci. Chociaż przez większość swojego życia na ziemi Jezus pozostanie niezauważony, to jednak „*będzie On wielki i zostanie nazwany Synem Najwyższego*”. Z czasem cała ludzkość będzie się mogła przekonać o Jego boskim pochodzeniu oraz o Jego królestwie.

- Gdzie wydarzyła się scena opisana w dzisiejszej Ewangelii? Dlaczego Pan Bóg wybrał właśnie Maryję na matkę Swojego Syna?
- Czego możemy się dowiedzieć z ust Anioła Gabriela o mającym przyjść na świat Synu Bożym?
- Jak zareagowała na słowa Anioła Maryja? Czego się obawiała najbardziej?
- Co w końcu przekonało Maryję do posłuszeństwa Słowom Anioła? W jaki sposób Maryja wyraziła swoją zgodę?
- Z jakimś pytaniem (szczególnie w tych dniach) Pan Bóg zwraca się do nas? Dla kogo szuka miejsca w naszych sercach?
- Co ma wspólnego nasza odpowiedź na to pytanie z dobrym przeżyciem świąt Bożego Narodzenia?

3. Modlitwa na zakończenie:

- Ojciec: Prośmy teraz wspólnie za wstawiennictwem Maryi o błogosławieństwo na kończący się Adwent oraz o to, byśmy z żywą wiarą przeżyli nadchodzące Święta Bożego Narodzenia. Polecajmy Panu Bogu wszystkich, którzy święta spędzą sami, daleko od swoich bliskich, w szpitalach, domach opieki w zakładach karnych lub miejscach odosobnienia.
- Wszyscy domownicy: Zdrowaś Maryjo ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.